

1. Τίτλος

Μικροί εξερευνητές: Υπόθεση «Νιαουρολόγιο»

2. Επιστημονικό περιεχόμενο

Σύνδεση με:

α) Γλώσσα

Παραγωγή προφορικού λόγου

Διατύπωση υποθέσεων

Παραγωγή γραπτού λόγου

Εντοπισμός όμοιων ήχων (λέξεων που ομοιοκαταληκτούν)

β) ΤΠΕ (Τεχνολογίες Πληροφορίας και Επικοινωνίας)

Λήψη, Σύνταξη και αποστολή μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου

γ) Μελέτη περιβάλλοντος

Σεβασμός και προστασία της ζωής όλων των ζώων

δ) Ειδική αγωγή

ε) Κοινωνικές δράσεις

Ευαισθητοποίηση κοινού για τον σεβασμό της ζωής των ζώων

Δημιουργία προϋποθέσεων ανάπτυξης Ενεργών Πολιτών

στ) Τέχνη

Εισαγωγή στο Μοντέλο Perkins

Εισαγωγή στα λίμερικ

Δημιουργία σκίτσων

Δραματοποίηση δελτίου ειδήσεων

ζ) Ιατρική – υγιεινή

3. Έννοιες/δεξιότητες

- Συνεργασία
- Αναστοχασμός προηγούμενων δραστηριοτήτων
- Διατύπωση επιχειρηματολογίας
- Έκφραση συναισθημάτων
- Καλλιέργεια λεπτής και αδρής κινητικότητας
- Καλλιέργεια ρυθμού και μέτρου
- Καλλιέργεια ενσυναίσθησης
- Ενεργοί Πολίτες

4. Ηλικιακή ομάδα-στόχος:

5-6 ετών

5. Ενδεικτική διάρκεια δραστηριότητας

Προτείνεται μία εβδομάδα για την υλοποίηση της δραστηριότητας κατά την έβδομη εβδομάδα

6. Αναλυτική περιγραφή δραστηριότητας

α) Στόχοι για τους μαθητές

- Να παράγουν προφορικό και γραπτό λόγο
- Να εξασκήσουν αδρή και λεπτή κινητικότητα
- Να ακολουθήσουν τους κανόνες ενός παιχνιδιού («μουσικές καρέκλες»)
- Να εκφράσουν συναισθήματα
- Να καλλιεργήσουν την ενσυναίσθηση
- Να εξασκηθούν στον ρυθμό, το μέτρο και την ομοιοκαταληξία
- Να πάρουν μέρος σε παιχνίδι ρόλων
- Να αναπτύξουν επιχειρηματολογία για την προστασία και τον σεβασμό των ζώων
- Να συνειδητοποιήσουν την αξία του σεβασμού της ζωής των ζώων
- Να αναλάβουν δράση για την προστασία της ζωής των ζώων

β) Απαιτούμενα υλικά/υποδομή

- Εκτυπωτής και φωτοτυπικό για την αναπαραγωγή των μασκών
- Χαρτόνι κάνσον
- Μαρκαδόροι – ξυλομπογιές – παστέλ
- Λαστιχάκια ή κορδονάκια για τη στερέωση των μασκών στα πρόσωπα των μαθητών
- Καρεκλάκια
- Υπολογιστής με σύνδεση στο διαδίκτυο & βιντεοπροβολέας ή διαδραστικός πίνακας
- Ηχεία
- Χαρτί Α4 για εκτύπωση ή χαρτί του μέτρου για τα ποιηματάκια
- Υφάσματα ή και διάφορα ανακυκλώσιμα υλικά για την αναπαραστάση πινάκων
- Μικρόφωνο
- Θρανίο/α

γ) Βασικά βήματα υλοποίησης

Προετοιμασία: Η/Ο εκπαιδευτικός **εκτυπώνει** από το Παράρτημα 1 του παρόντος αρχείου τα έξι φύλλα του ημερολογίου της Πετούνιας. **Φροντίζει επιμελώς ώστε οι σελίδες ελαφρά να σκιστούν και να τσαλακωθούν**, προκειμένου να υποδηλώνεται ότι το χαρτί πέρασε από αρκετή ταλαιπωρία πριν φτάσει στα χέρια των μαθητών. Ενδεχομένως οι σελίδες **να είναι ελαφρώς βρεγμένες ή λερωμένες με χρώμα**, με τρόπο όμως ώστε να μπορούν να διαβαστούν.

Στη συνέχεια **κρύβει** μέσα στο νηπιαγωγείο **όσες ταλαιπωρημένες σελίδες επιθυμεί να βρουν οι μαθητές ανά ημέρα** (υπενθυμίζεται ότι η δραστηριότητα προτείνεται για υλοποίηση σε χρόνο μίας εβδομάδας), **ακολουθώντας τη σειρά των φύλλων** (1 έως 6). Με άλλα λόγια, **είναι σημαντικό**, βάσει του προγραμματισμού της/του η/ο εκπαιδευτικός να αποφασίσει με πόσα φύλλα του ημερολογίου της Πετούνιας θα ασχοληθούν ανά ημέρα οι μαθητές και κρύβει τόσα μόνο όσα απαιτούνται, ακολουθώντας πάντα τη σειρά των φύλλων.

1) Πρόκληση του ενδιαφέροντος (διατύπωση υποθέσεων)

Η/Ο εκπαιδευτικός ενημερώνει τους μαθητές ότι στην ηλεκτρονική αλληλογραφία του Νηπιαγωγείου, έφτασε το πρωί ένα email από τον Ρεξ με τίτλο: «Επείγον! Παιδιά, βοηθήστε με!» και αποφάσισε να το διαβάσουν όλοι μαζί, γιατί, από τον τίτλο, υποψιάστηκε πως κάτι πραγματικά σοβαρό συμβαίνει. Οι μαθητές συγκεντρώνονται στη γωνιά του υπολογιστή και η/ο εκπαιδευτικός διαβάζει το παρακάτω μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από το παρόν αρχείο.

Email Ρεξ προς τους μαθητές

Αγαπημένα μου παιδιά, γεια σας!

Είμαι αναστατωμένος και ένα σωρό άσχημες σκέψεις έχουν γεμίσει το μυαλό μου. Πάνε μέρες που έχω χάσει την Πετούνια! Λες κι άνοιξε η γη και την κατάπιε! Έχω ψάξει ΠΑΝΤΟΥ και δεν τη βρίσκω πουθενά! Ανησυχώ πραγματικά. Φοβάμαι ότι κάτι κακό της έχει συμβεί. Αν ήταν καλά, δε θα μου είχε πει κάτι; Ήμασταν αχώριστοι... Δε θα μου είχε αφήσει έστω ένα μήνυμα στα χορτάρια, όπως κάνουμε εμείς τα ζωάκια, για να μην ανησυχώ; Αποκλείεται να εξαφανίστηκε έτσι στα καλά καθούμενα κοτζάμ γάτα και αποκλείεται να έφυγε χωρίς να μου πει έστω ένα «γεια!». Πού να 'ναι; Και τόσες μέρες τι τρώει; Θέλω να τη βρω και να ακούω και πάλι αυτό το παραπονιάρικο «πεινιάου» της...

Παιδιά, χρειάζομαι τη βοήθειά σας. Η πανίσχυρη μύτη μου φοβάμαι πως δεν είναι αρκετή. Μπορείτε να βοηθήσετε; Ανησυχώ πολύ για τη φίλη μου! Οι μέρες περνούν και η ζωή της βρίσκεται σε κίνδυνο... Σας ικετεύω, βοηθήστε με να τη βρω! Αν μάθετε κάτι..., αν ακούσετε κάτι..., αν τη δείτε κάπου... σας παρακαλώ, στείλτε μου ένα σύντομο email ή, καλύτερα, αφήστε μου ένα μικρό σημείωμα στην εξώπορτα του νηπιαγωγείου.

Αρφ πολύ!

Ρεξ

2) Διερεύνηση (Σχεδιασμός και εκτέλεση παρατηρήσεων, πειραμάτων κλπ.)

Στο τέλος της ανάγνωσης οι μαθητές διατυπώνουν πιθανά σενάρια για το τι μπορεί να έχει συμβεί στην Πετούνια, όταν **ξαφνικά** και χωρίς να γίνει αντιληπτό από τους μαθητές η/ο εκπαιδευτικός ενεργοποιεί το βίντεο της Αλεπούς το οποίο βρίσκεται στον εξής σύνδεσμο: <http://eyzwwn.edc.uoc.gr/wp-content/uploads/2020/02/Fox-video.mp4>

Οι μαθητές, μετά την παρότρυνση της αλεπούς, ψάχνουν και βρίσκουν τόσες κρυμμένες σελίδες όσες η/ο εκπαιδευτικός αποφάσισε να κρύψει την κάθε μέρα. Αν οι σελίδες είναι περισσότερες από μία, τεχνηέντως, πριν ξεκινήσει την ανάγνωση και τις δραστηριότητες που συνοδεύουν την καθεμία, τις τοποθετεί στη σωστή αύξουσα σειρά.

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο φ1: πρώτη εγκατάλειψη

Προετοιμασία: Η/Ο εκπαιδευτικός εκτυπώνει από το Παράρτημα 2 του παρόντος αρχείου τις μάσκες των ζώων, αφού τροποποιήσει κατά βούληση το μέγεθός τους, ώστε να ταιριάζουν ικανοποιητικά στα πρόσωπα των μαθητών και δημιουργεί φωτοαντίγραφα, ώστε οι μάσκες να επαρκούν για όλους. Εάν δεν υπάρχει η δυνατότητα δημιουργίας φωτοαντιγράφων σε χαρτόνι, ώστε να είναι περισσότερο ανθεκτικές οι μάσκες, προτείνεται να κοπούν από τους μαθητές αφού κολληθούν σε χαρτόνι κάνσον.

Η/Ο εκπαιδευτικός παρακινεί τους μαθητές να παίξουν το γνωστό σε όλους παιχνίδι «μουσικές καρέκλες». Για τις ανάγκες της δραστηριότητας, προτείνεται η εξής παραλλαγή μονάχα στην ιστορία που πλαισιώνει το παιχνίδι. Η/Ο εκπαιδευτικός αναφέρει στους μαθητές ότι πρόκειται να αναπαραστήσουν όλοι μαζί μια μεγάλη οικογένεια από ζωάκια: κουνελάκια, λαγουδάκια, κατσικάκια, σπουργίτια, βατραχάκια και καγκουρό (όλα κινούμενα κατά κύριο λόγο με αναπηδήσεις), τα οποία ζουν αρμονικά σε ένα σπίτι. Μάλιστα παροτρύνει τους μαθητές να διαλέξουν τυχαία από μία μάσκα των παραπάνω ζώων, να τη χρωματίσουν, να την κόψουν και να τη φορέσουν προκειμένου να υποδυθούν τα ζωάκια αυτά.

Όλα είναι χαρούμενα κι ευτυχισμένα και χοροπηδούν αδιάκοπα. Όμως κάθε φορά που η μουσική θα σταματά, ένα ζωάκι θα αναγκάζεται να φύγει από το σπίτι, γιατί θα είναι ανεπιθύμητο. Για το παιχνίδι, στο κέντρο της αίθουσας τοποθετούνται καρεκλάκια τόσα όσοι οι μαθητές που συμμετέχουν ελαττωμένα κατά ένα (αν ο αριθμός των μαθητών είναι n , ο αριθμός των καρεκλών θα είναι $n-1$). Η/Ο εκπαιδευτικός φροντίζει να ακούγεται από τον υπολογιστή της τάξης **σε επανάληψη** η εξής μουσική: <https://www.youtube.com/watch?v=SpqTEqKmljE> του Σάκη Τσιλίκη σε στίχους του Γιάννη Καλαμίτση και σε ερμηνεία της Άννας Βίση. Οι μαθητές χοροπηδούν και με τα δυο πόδια ταυτόχρονα, γύρω από τις καρέκλες όσο διαρκεί η μουσική, μιμούμενα τα ζωάκια που υποδύονται. Σε ανύποπτο χρόνο η/ο εκπαιδευτικός σταματάει τη μουσική και τότε όλοι οι μαθητές πρέπει να καθίσουν σε κάποιο καρεκλάκι. Η μαθήτριά ή ο μαθητής που δε θα προλάβει να καθίσει, αποχωρεί από το παιχνίδι χοροπηδώντας, ενώ αφαιρείται κι ένα καρεκλάκι. Το παιχνίδι συνεχίζεται κατά τον ίδιο τρόπο. Ο τελευταίος γύρος του παιχνιδιού είναι όταν στο κέντρο της αίθουσας μείνει μία καρέκλα και δύο παίκτες. Το παιχνίδι τελειώνει όταν, με το σταμάτημα της μουσικής, ο τελευταίος όρθιος παίκτης παίρνει την τελευταία καρέκλα και αποχωρεί.

Στη συνέχεια η/ο εκπαιδευτικός προκαλεί συζήτηση στην ολομέλεια γύρω από τα συναισθήματα που προκλήθηκαν στους μαθητές όταν αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν από το παιχνίδι, καθώς δεν υπήρχε χώρος για εκείνους, ενώ επιχειρείται παραλληλισμός με τα συναισθήματα της Πετούνιας, και κατ' επέκταση κάθε ζώου, όταν εγκαταλείπεται και διώχνεται από το σπίτι του. Αφού αποφασισθεί ότι οι άνθρωποι μπορούν να βρίσκουν όμορφες λύσεις στα προβλήματά τους και δεν χρειάζεται κάποιο από τα ζώα που συνυπάρχουν στο σπίτι να εκδιωχθεί μένοντας μόνο, απροστάτευτο και πεινασμένο στους δρόμους, οι μαθητές βγάζουν όλοι μαζί ως οικογένεια αναμνηστική φωτογραφία (φορώντας τις μάσκες τους με τις οποίες έπαιξαν τις μουσικές καρέκλες). Η φωτογραφία, εφόσον εξασφαλισθεί ότι τα πρόσωπα των μαθητών είναι καλυμμένα με τις μάσκες, μπορεί προαιρετικά να αποσταλεί στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του προγράμματος, προκειμένου να αναρτηθεί στην

ιστοσελίδα του προγράμματος και στην ενότητα «Υλικό δραστηριοτήτων» -> «Τα παιδιά μιλούν με ζωγραφιές» όπου ήδη έχει αναρτηθεί και το υλικό από προηγούμενες δραστηριότητες.

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο φ2: κακοποίηση

Προετοιμασία: Η/Ο εκπαιδευτικός εκτυπώνει σε χαρτί μεγάλης διάστασης (π.χ. Α3) ή αντιγράφει με μαρκαδόρο σε χαρτί του μέτρου τα πεντάστιχα που βρίσκονται στο Παράρτημα 3 του παρόντος αρχείου, φροντίζοντας να αφήσει ευδιάκριτα τα κενά που υπάρχουν.

Μετά την ανάγνωση του παραπάνω φύλλου του νιαουρολογίου, η/ο εκπαιδευτικός παρακινεί τους μαθητές να αναλάβουν δράση ώστε να σταματήσει η κακοποίηση των ζώων. Τους προτρέπει να στείλουν ένα ηχηρό μήνυμα στους μεγάλους της Γης και αυτό μπορούν να το πετύχουν μέσα από τις τέχνες και συγκεκριμένα μέσα από την ποίηση και τη ζωγραφική. Επίσης, η/ο εκπαιδευτικός εξομολογείται στους μαθητές ότι της/του έχουν έρθει μερικές ιδέες, αλλά δυσκολεύεται να τις ολοκληρώσει και, επομένως, ζητάει τη βοήθεια των μαθητών. Στη συνέχεια η/ο εκπαιδευτικός διαβάζει αργά και δυνατά στους μαθητές τα πεντάστιχα, τα οποία ακολουθούν την ομοιοκαταληξία των λίμερικ, παρακινώντας τους να συμπληρώσουν τη λέξη που λείπει κάθε φορά. Η ομοιοκαταληξία στα λίμερικ υπενθυμίζεται ότι είναι: πρώτος – δεύτερος – πέμπτος στίχος και τρίτος – τέταρτος («*Ο πρώτος με τον δεύτερο και πάλι με τον πέμπτο. Ο τρίτος με τον τέταρτο για να κρατάει το τέμπο*»). Στόχος είναι οι στίχοι να επαναληφθούν αρκετές φορές από την/τον εκπαιδευτικό, ώστε να εντυπωθούν στους μαθητές.

Στη συνέχεια, οι μαθητές καλούνται να συναποφασίσουν και να γράψουν έναν τίτλο για κάθε πεντάστιχο και να προχωρήσουν ομαδικά σε ένα μικρό σκίτσο που να συνοδεύει κάθε ένα. Στο τέλος, τα εικονογραφημένα ποιηματάκια αναρτώνται στη σχετική γωνιά που έχει δημιουργηθεί για το εν λόγω Πρόγραμμα.

Ολοκληρώνοντας τη δραστηριότητα, οι μαθητές μαθαίνουν να απαγγέλουν κάποιο ή κάποια από τα πεντάστιχα ποιηματάκια που οι ίδιοι θα επιλέξουν, ως υπόσχεση σεβασμού όλων των ζώων.

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο φ3: υιοθεσίες ειδικών ζώων

Μετά την ανάγνωση της παραπάνω σελίδας του νιαουρολογίου η/ο εκπαιδευτικός προβάλλει στους μαθητές 9 πίνακες διάσημων ζωγράφων που βρίσκονται σε σχετικό ppt το οποίο έχει αποσταλεί συνοδευτικά με τα αρχεία των δραστηριοτήτων, και τους ζητά να παρατηρήσουν σιωπηλά αρκετή ώρα κάθε πίνακα. Στη συνέχεια η/ο εκπαιδευτικός μπορεί να διατυπώσει τις εξής ερωτήσεις ώστε να βοηθήσει του μαθητές να κατανοήσουν καλύτερα κάθε έργο: «Τι βλέπετε στον πίνακα;», «Μπορείτε να... τρυπώσετε κι εσείς στον πίνακα;», «Τι ακούτε;», «Τι μυρίζετε;», «Πώς νιώθετε;», «Τι σκέφτεστε;», κλπ. Έπειτα, οι μαθητές παρακινούνται να αναπαραστήσουν όποιους από τους πίνακες τους άρεσαν περισσότερο δημιουργώντας μια παγωμένη εικόνα κάθε φορά. Οι μαθητές

ενημερώνονται ότι μπορούν να χρησιμοποιήσουν ό,τι υλικό θεωρούν ότι τους είναι χρήσιμο και μπορούν να βρουν μέσα στο Νηπιαγωγείο, προκειμένου να αναπαραστήσουν πιο πιστά τους πίνακες. Έμφαση δίνεται στα συναισθήματα των εικονιζόμενων προσώπων.

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο φ4: Φόλα

Μετά την ανάγνωση της παραπάνω σελίδας του νιαουρολογίου, η/ο εκπαιδευτικός προκαλεί σύντομη συζήτηση για τη νομική ευθύνη των ανθρώπων απέναντι στα ζώα, κάνοντας, με τον τρόπο αυτό, μια επανάληψη των πληροφοριών που δόθηκαν σε προηγούμενη δραστηριότητα με τίτλο: «Ποτέ δεν θα πειράξω τα ζώα τα καημένα».

Στη συνέχεια, η/ο εκπαιδευτικός επιχειρώντας να συνδράμει άμεσα την Πετούνια στην ανάληψη δράσης, παρακινεί τους μαθητές να παίξουν ένα παιχνίδι ρόλων, αναπαριστώντας ένα τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων. Μέσω του δελτίου ειδήσεων οι μαθητές θα στείλουν μήνυμα στους ενήλικες για την προστασία των ζώων και για τις νομικές τους ευθύνες απέναντι σε αυτά. Ο κεντρικός εκφωνητής του δελτίου καλεί τον Αστυνομικό Διευθυντή της περιοχής του να μιλήσει για το μεγάλο πρόβλημα της τοποθέτησης δηλητηριασμένων δολωμάτων για ζώα, ενώ τον λόγο και το βήμα δίνει και σε πολίτες της περιοχής προκειμένου να στείλουν, με τη σειρά τους, τα δικά τους μηνύματα για τον σεβασμό κάθε μορφής ζωής.

Το μοίρασμα των ρόλων μπορεί να γίνει τόσο από την/τον εκπαιδευτικό, όσο και από τους ίδιους τους μαθητές. Τα υλικά για τη δραματοποίηση είναι τα προσφερόμενα στο νηπιαγωγείο (π.χ. ένα θρανίο, δυο καρέκλες, ένα μικρόφωνο, υφάσματα ενδεχομένως κλπ.) Στόχος είναι να εκφραστούν οι μαθητές, να επιχειρηματολογήσουν και να προσπαθήσουν να τεκμηριώσουν τα επιχειρήματά τους ώστε να πείσουν το ευρύ κοινό για την αναγκαιότητα του σεβασμού της ζωής κάθε έμβιου όντος.

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο φ5: Τέλος καλό, όλα καλά!

Μετά την ανάγνωση του παραπάνω φύλλου του νιαουρολογίου η/ο εκπαιδευτικός προβάλλει το εξής πολύ μικρό βίντεο, μόλις 43 δευτερολέπτων, το οποίο επισημαίνει την αναγκαιότητα επίσκεψης στον κτηνίατρο για οτιδήποτε ανησυχητικό παρατηρηθεί στη συμπεριφορά του ζώου μας. <https://youtu.be/EBcWDOTmLJM>

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο φ6: υιοθεσία

Μετά την ανάγνωση του παραπάνω φύλλου του νιαουρολογίου η/ο εκπαιδευτικός προκαλεί συζήτηση με ερωτήσεις όπως: «Λοιπόν; Βγάλατε κάποιο νόημα με όλα αυτά; Καταλάβατε τι συνέβη, τελικά, στην Πετούνια και γιατί χάθηκε αυτό το διάστημα με τον Ρεξ;» Στη συνέχεια παρακινεί τους μαθητές να επιλέξουν έναν τρόπο επικοινωνίας με τον Ρεξ προκειμένου να τον ενημερώσουν για το τι έχει συμβεί στην Πετούνια και να πάψει να ανησυχεί.

Σύμφωνα με το αρχικό email του Ρεξ για την ενεργοποίηση του ενδιαφέροντος των μαθητών, προτείνονται δύο τρόποι επικοινωνίας μαζί του: α) απαντώντας στο ίδιο email με ένα σύντομο κείμενο το οποίο θα προκύψει συλλογικά και θα πληκτρολογήσει η/ο εκπαιδευτικός ή β) με ένα γραπτό μήνυμα το οποίο επίσης θα παραχθεί συλλογικά, θα γραφτεί από την/τον εκπαιδευτικό και θα τοποθετηθεί στην εξώπορτα του Νηπιαγωγείου. Το μήνυμα στην περίπτωση αυτή μπορεί να είναι σύντομο κείμενο γραμμένο με μαρκαδόρο σε χαρτί (κόλλα Α4) ή και κάποιο σκίτσο των μαθητών το οποίο ο Ρεξ θα αποκωδικοποιήσει για να φτάσει στη φίλη του.

Ενδεικτικό μήνυμα προς τον Ρεξ: *«Ρεξ, η Πετούνια είναι καλά! Έχει υιοθετηθεί από μια οικογένεια με μωράκι, εδώ κοντά στο Νηπιαγωγείο. Θα βρεθείτε μόλις της επιτρέψουν να βγει στον κήπο να παίξει.»*

Αφού ολοκληρωθεί η διαδικασία όπως περιγράφεται παραπάνω, και μετά από κάποιο εύλογο χρονικό διάστημα (π.χ. μίας ώρας) η/ο εκπαιδευτικός ενημερώνει τους μαθητές ότι μόλις τώρα έλαβε ένα email στο οποίο επισυνάπτεται ένα βίντεο, όπου στον αποστολέα αναγράφει «Η αλεπού» και στο θέμα: «Μικροί εξερευνητές, αποστολή επιτυχημένη!!!». Προβάλλει το παρακάτω βίντεο στο οποίο παρουσιάζεται η επανασύνδεση των δυο φίλων και το οποίο βρίσκεται στον εξής σύνδεσμο: <http://eyzwwn.edc.uoc.gr/wp-content/uploads/2020/02/Reunion-Rex-Petounia.mp4>

3) Αξιολόγηση (αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων)

Μετά την προβολή του βίντεο της συνάντησης των δυο ηρώων, η/ο εκπαιδευτικός παρακινεί τους μαθητές να εκφράσουν τα συναισθήματά τους, ενώ τους επιβραβεύει για την καταλυτική συμβολή τους στην επανασύνδεση των δυο φίλων. Στη συνέχεια, παρουσιάζει είτε εκτυπωμένα σε μεγάλο μέγεθος, είτε γραμμένα σε χαρτί με μαρκαδόρο, δύο πεντάστιχα ποιήματα, τύπου λίμερικ, τα οποία βρίσκονται στο Παράρτημα 4 του παρόντος αρχείου και προάγουν γενικότερα τον σεβασμό στα ζώα αλλά και την ανάληψη ευθύνης από τους ίδιους τους μαθητές. Στη δραστηριότητα οι μαθητές καλούνται να λειτουργήσουν όπως ήδη γνωρίζουν από προηγούμενη δραστηριότητα και να συμπληρώσουν στο κάθε ποιηματάκι τη λέξη που λείπει, όπως περιγράφηκε αναλυτικά παραπάνω. Στη συνέχεια, προχωρούν σε εύρεση ενός τίτλου για το κάθε ένα, στη δημιουργία ενός σύντομου σκίτσου για το κάθε ένα, ενώ, τέλος, μαθαίνουν να τα απαγγέλουν ώστε να μεταφέρουν το μήνυμά τους στους μεγάλους. Ολοκληρώνοντας την αξιολόγηση της δραστηριότητας τα δύο νέα πεντάστιχα ποιήματα αναρτώνται δίπλα στα προηγούμενα, στη σχετική γωνιά που έχει δημιουργηθεί για το εν λόγω Πρόγραμμα.

Παράρτημα 1: Φύλλα νιαουρολογίου προς εκτύπωση

Σελίδα 1

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο,

Σήμερα είμαι πολύ φοβισμένη, πραγματικά λυπημένη και εντελώς μπερδεμένη. Πάνε τρεις βδομάδες από τότε που η κυρία Βασιλική, η κτηνίατρός μας, βρήκε ένα σπίτι για μένα. Τη στιγμή που άκουσα το νέο, η χαρά μου ήταν απερίγραπτη. Θα σταματούσα, επιτέλους, να ζω στους δρόμους! Δε θα πεινούσα, δε θα κρύωνα, δε θα κινδύνευα από τα αυτοκίνητα. Θα είχα έναν χώρο να ζω ήρεμη και ανθρώπους να με αγαπούν και να τους αγαπώ.

Όταν μάλιστα συνάντησα την καινούργια μου οικογένεια η καρδιά μου κόντεψε να σπάσει από ευτυχία! Οι γονείς μου ήταν πολύ νέοι και σίγουρα θα ήταν πολύ ορεξάτοι για παιχνίδια και βόλτες και χάδια και τρεχαλητά. Η μαμά μου έπαιζε πιάνο και σύντομα έμαθα κι εγώ τις πρώτες μου μελωδίες. Ο μπαμπάς μου ήταν ψαράς και το φρέσκο ψαράκι δεν έλειπε ποτέ από το σπίτι μας! Είχα τον δικό μου χώρο, το δικό μου κρεβάτι, μπόλικη τροφή και καθαρό νερό, κολάρο με κουδούνι και πολλά παιχνίδια. Οι γονείς μου περνούσαν πολλή ώρα μαζί μου κι εγώ κουλουριαζόμουν στα κεφάλια τους και γουργουρίζα ευχαριστημένη.

Σήμερα όμως η ευτυχία μου έσπασε. Η μαμά μπήκε στο σπίτι τσιρίζοντας καταχαρούμενη, δε μου έδωσε καμία σημασία, έτρεξε στον μπαμπά, του είπε ότι κάποιον περιμένουμε σε 7 μήνες, αλλά δεν κατάλαβα καλά... γελούσαν και αγκαλιάζονταν... Κι όταν πήγα να κουλουριαστώ στο κεφάλι της μαμάς για να μοιραστώ τη χαρά της, εκείνη με πέταξε απότομα κάτω! Τόσο απότομα που χτύπησε το κεφάλι μου στο μικρό τραπεζάκι. Κατατρόμαξα. Κρύφτηκα κάτω από τον καναπέ τρέμοντας. «Πάρ' την από κοντά μου!», ούρλιαξε η μαμά στον μπαμπά κι εκείνος κατσούφιασε. «Έχεις δίκιο... δεν κάνει να είναι εδώ, τώρα που θα έρθει το μωρό μας... Πρέπει να φύγει όσο πιο γρήγορα γίνεται!».

Ανατρίχιασα. Τι εννοούσε; Να φύγει; Ποιος να φύγει; Εγώ εννοούσε; Εγώ να φύγω; Και ποιος θα ερχόταν σε 7 μήνες; Τι σόι μωρό ήταν αυτό που δεν μπορούσα να 'μαι κοντά του; Έτρεμα από φόβο. Κι είχα δίκιο... Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο, η μαμά ούτε που γύρισε να με ξανακοιτάξει. Είπε στον μπαμπά να με έδιναν σε κάποιον χωρίς οικογένεια, ίσως στην αδερφή της, αλλά ο μπαμπάς με έπιασε, με έβαλε στο αυτοκίνητο, ξεκίνησε για έναν δρόμο που δεν είχα ξαναδεί και με άφησε σε ένα χωράφι δίπλα στον αυτοκινητόδρομο.

Φοβάμαι. Πεινάω. Και κρυώνω πολύ. Τα χόρτα είναι βρεγμένα και δε φαίνεται κανένας άνθρωπος εδώ γύρω. Μόνο κάτι γαβγίσματα ακούγονται από κάπου κοντά. Γιατί με άφησαν εδώ μόνη μου; Μου λείπει κι ο Ρεξ... Τι θ' απογίνω μόνη μου;

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο,

Πάνε μέρες που είμαι στον δρόμο. Ψάχνω να βρω τον Ρεξ. Κυρίως όμως ψάχνω να βρω κάτι να φάω. Καθώς γυρνάω από 'δώ κι από 'κεί, συναντώ και ανθρώπους. Δεν είναι πάντα φιλικοί. Ευτυχώς όμως υπάρχουν και τα παιδιά. Προχθές, έξω από ένα νηπιαγωγείο, βρήκα ένα μπολάκι με νερό και δίπλα άλλο ένα με καθαρή ξηρά τροφή! Να είναι καλά τα παιδιά, χόρτασα και ξεδίψασα.

Λίγο παρακάτω είχα μια πολύ παράξενη συνάντηση. Είχε μαζευτεί πολύς κόσμος και γινόταν πολλή φασαρία. Πλησίασα και είδα έναν άντρα, μεγαλύτερο από τον μπαμπά μου, να κρατάει ένα ντέφι και να το χτυπάει με κέφι. Το τρομακτικό όμως ήταν ότι εκτός από το ντέφι, κρατούσε δεμένο με αλυσίδα ένα μεγαλόσωμο ζώο, ψηλότερο από εκείνον, καφέ και μαλλιαρό. Το ζώο χόρευε και μούγκριζε, καθώς ο άνθρωπος χτυπούσε το ντέφι, και όλος ο κόσμος που είχε μαζευτεί γύρω φώναζε κι είχε σκάσει στα γέλια. Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο, πανικοβλήθηκα!

Μ' ένα δυνατό «νιάρrrrrrrrrrrrrrr!» και ένα σάλτο βρέθηκα μέσα σε ένα... καλάθι! Για καλή μου τύχη, το καλάθι βρισκόταν στην πλάτη ενός γαϊδαρου. Ευτυχώς βρέθηκε εκεί, γιατί αλλιώς θα είχα σκάσει κάτω σαν καρπούζι κι ας λένε πως οι γάτες τα καταφέρνουν μια χαρά με τα σάλτα.

Ο γαϊδαράκος, Μέντιο τον έλεγαν, μου εξήγησε πως ήταν Απόκριες και αυτό που είχα δει και με είχε μόλις τρομάξει, ήταν ένα έθιμο της περιοχής. Οι άνθρωποι παρίσταναν τον αρκουδιάρη με την αρκούδα του. Όταν ο Μέντιος μου εξήγησε περισσότερα, σηκώθηκε κάθε τρίχα της ράχης μου! Κάποτε, λέει, οι άνθρωποι αιχμαλώτιζαν αρκούδες, τους περνούσαν χαλκάδες στη μύτη κι αλυσίδες στον λαιμό, τις άφηναν νηστικές –αχ, πώς πεινάω, καλό μου νιαουρολόγιο!- τις έβαζαν να πατάνε πάνω σε αναμμένα κάρβουνα και τις έσερναν από χωριό σε χωριό για να δώσουν αυτή την άθλια παράσταση: δηλαδή ο άνθρωπος χτυπούσε το ντέφι ΚΑΙ την αρκούδα κι εκείνη, από τον πόνο, σηκωνόταν όρθια και έκανε πως χόρευε και οι περαστικοί έδιναν λεφτά στον άνθρωπο αυτό. Ένα τσίρκο της κακιάς ώρας δηλαδή. Ο Μέντιος μού είπε πως είχε μιλήσει, παλιότερα, με μια τέτοια αρκούδα. Η ντροπή της, η λύπη της και, κυρίως, ο πόνος της δε λεγόταν! Ευτυχώς, είπε ο Μέντιος, αυτό απαγορεύτηκε και οι αρκούδες πια είναι προστατευόμενο είδος και όλοι τις αγαπούν και τις φροντίζουν.

«Εμένα να δω ποιος θα με λυπηθεί...», μου είπε ο Μέντιος στο τέλος και έσκυψε περισσότερο το κεφάλι του. Τον ρώτησα τι εννοούσε και μου εξήγησε. Τον φορτώνουν πολύ οι άνθρωποι. Ξύλα, εμπορεύματα, ακόμα και τουρίστες ανεβαίνουν στη ράχη του για να τους μεταφέρει από το ένα μέρος στο άλλο, λες και δεν μπορούν να πάνε με τα πόδια τους! Κι ο Μέντιος πονάει. Και στενοχωριέται. Και όσο στενοχωριέται, τόσο περπατάει αργότερα. Κι όσο περπατάει αργότερα, τόσο πληθαίνουν οι ξυλιές στα πλευρά και τα τραβήγματα στο χαλινάρι. Τα πόδια του λυγάνε από την κούραση και, ο καημένος, φοβάται να το δείξει. Και συνεχίζει. Αλλά, αγαπημένο μου νιαουρολόγιο, εγώ φοβάμαι πως δε θα αντέξει πολύ αυτή την ταλαιπωρία. Κάτι πρέπει να γίνει για να προστατευτεί κι εκείνος από τη βαρβαρότητα των ανθρώπων.

Κάτι πρέπει να σκεφτώ. ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ;;;

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο

Μου λείπει πολύ ο Ρεξ. Νομίζω η λύπη μου που τον έχω χάσει είναι πιο βασανιστική κι από την πείνα που νιώθω.

Στην περιπλάνησή μου και στην αγωνία μου να βρεθώ στην παλιά μου γειτονιά και να συναντήσω τον αγαπημένο μου Ρεξ, πέρασα από ένα πάρκο που πρώτη φορά έβλεπα στη ζωή μου. Εκεί συνάντησα έναν φανταστικό σκυλάκο, τον Τζιμ! Ο Τζιμ είχε ό,τι πιο εντυπωσιακό έχω δει ως τώρα! ΕΙΧΕ ΡΟΔΕΣ!!!! Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο, ο Τζιμ είναι ο πιο ευγενικός κι αξιαγάπητος σκυλάκος που έχω συναντήσει, ΜΕΤΑ τον Ρεξ, φυσικά! Έχει απίστευτο χιούμορ και ανεξάντλητη διάθεση για παιχνίδια!

Μου εξήγησε πως οι ρόδες του είναι βοηθητικές, γιατί εκείνος κι η μαμά του είχαν ένα ατύχημα με το αυτοκίνητό τους κι ο Τζιμ χτύπησε άσχημα και δεν μπορούσε να περπατήσει πια. Έτσι, ένας κύριος Βασίλης, λέει, του έφτιαξε αυτό το αμαξίδιο -έτσι μου το είπε- για να μπορεί να κινείται εύκολα και να μη στερηθεί τις βόλτες με τη μαμά του.

Κι ευτυχώς η μαμά του ήταν πολύ καλή! Όπως ήταν κι η δική μου στην αρχή. Κρατούσε λιχουδιές, παιχνίδια για τον Τζιμ και -τι ανέλπιστα χαρά!- από το αυτοκίνητό της έφερε μια κονσερβούλα κοτόπουλου και μου την προσέφερε πολύ ευγενικά!

Και πάνω που νόμιζα πως τίποτα δεν μπορούσε να με ξαφνιάσει πια, ο Τζιμ μού σύστησε την αδερφή του, τη Δανάη. Η μαμά του, είχε υιοθετήσει κι ένα δεύτερο σκυλάκι, που την ακολουθούσε συνεχώς όπου κι αν πήγαινε. Η Δανάη φορούσε ένα φανταστικό λαχανί λουράκι που φωσφόριζε κι είχε κι ένα αξιολήευτο φιογκάκι στο περιλαίμιο! Έγραφε πάνω με όμορφα γράμματα το όνομά της και είχε κι ένα τηλέφωνο, δεν ξέρω τίποτος. Έγραφε κι ένα «ΠΡΟΣΟΧΗ! Βλέπει μόνο με τα μάτια της καρδιάς». Στην αρχή δεν κατάλαβα τι εννοούσε. Αργότερα ο Τζιμ μού εξήγησε πως η μαμά του είχε υιοθετήσει την αδερφούλα του ενώ εκείνη ήταν εντελώς τυφλή. Μάλλον γούρλωσα λιγάκι, γιατί ο Τζιμ μού είπε να μην ταράζομαι και πως κανένα πρόβλημα δεν υπάρχει που η Δανάη δε βλέπει. Μυρίζει εξαιρετικά και προσανατολίζεται υπέροχα! Ούτε στο να παίξει έχει πρόβλημα η μικρή. Τώρα καταλαβαίνω γιατί τα παιχνίδια της είχαν όλα ήχο...!

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο, η μαμά του Τζιμ και της Δανάης είναι η πιο καλή και η πιο τυχερή μαμά του κόσμου! Γιατί, πόσες μαμάδες ξέρεις που να έχουν ταυτόχρονα ένα απίστευτο παιδάκι με ρόδες και άλλο ένα που να τις ακολουθεί με κλειστά μάτια;;;

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο

Νιώθω ανακουφισμένη. Όχι, μπορεί να μη συνάντησα ακόμα τον Ρεξ, ωστόσο έμαθα νέα από τον Τζιμ για τη Δανάη. Η κτηνίατρός της πρόλαβε και την έσωσε. Ευτυχώς όλα πήγαν καλά και δεν είχαμε τα χειρότερα... Νιαρ νιαρ νιαρ! Ούτε να το σκέφτομαι δε θέλω!

Συνάντησα τον Τζιμ χθες, στο γνωστό πάρκο. Ήταν χαρούμενος, αλλά ακόμα αρκετά σοκαρισμένος. Του είπα ότι τον θαύμασα πολύ για τον τρόπο με τον οποίο αντέδρασε τις προάλλες, όταν η αδερφούλα του έφαγε τη φόλα. Δεν πανικοβλήθηκε, αλλά σοβαρός και συγκεντρωμένος έκανε ό,τι μπορούσε για να τη βοηθήσει και τα κατάφερε! Πήγε γρήγορα τη Δανάη στο κτηνιατρείο. Δεν του το είπα για να τον κάνω να νιώσει καλύτερα! Πραγματικά το πιστεύω ότι χωρίς εκείνον η Δανάη δε θα ζούσε τώρα.

Ο Τζιμ μού είπε και κάτι άλλο που με έκανε να νιώσω ακόμα πιο περήφανη για εκείνον και για τα μικρά παιδιά! Μου είπε πως μαθητές του Νηπιαγωγείου τού είχαν στείλει γράμμα και τον είχαν πείσει να ξεκινήσει προπονήσεις. Του είχαν γράψει τόσα καλά λόγια και του είχαν δώσει τέτοιο θάρρος που τον είχαν κάνει να πιστέψει πως μπορούσε να καταφέρει τα πάντα. «Πετούνια, αυτό σκεφτόμουν εκείνη τη στιγμή που έτρεχα τόσο γρήγορα και αποφασιστικά: Τα παιδιά! Ήταν σαν να τα άκουγα να φωνάζουν το όνομά μου ρυθμικά. Κι έτσι έβαλα τα δυνατά μου κι έφτασα όσο πιο γρήγορα μπορούσα στο κτηνιατρείο. Η αγάπη των παιδιών μου έδωσε τόση φόρα.».

Μετά ανέλαβε η γιατρός. Κι εκείνη έκανε ό,τι μπορούσε. Δεν είναι κι εύκολη υπόθεση να σώσεις κάποιον που έχει φάει ένα ολόκληρο μπιφτέκι γεμάτο δηλητήριο! Αλλά τα κατάφερε. Και τώρα η Δανάη αναρρώνει στη νοσηλεία. Σε μερικές μέρες θα επιστρέψει σπίτι της.

Τέλος καλό, όλα καλά!

Νιαρρρρρρ

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο

Κοντεύω να σκάσω... από ευτυχία! Τώρα πια είμαι μέλος μιας πραγματικής οικογένειας που με αγαπάει και την αγαπώ! Η καινούργια μου μαμά με είδε στο δρόμο να παίζω με την ουρά μου και να την κυνηγώ, και γέλασε πολύ. Σκέφτηκε πως θα ήθελε να γίνω φίλη παντοτινή με το μωρό της και να παίζουμε παρέα, αν ήθελα κι εγώ. Κι έτσι τώρα έχω ζεστό σπίτι, φρέσκια τροφή, καθαρό νερό και, το πιο καταπληκτικό; Έχω ένα μωρό αδερφάκι!!!! Τον Νικόλα! Έναν ξανθό μπόμπιρα 2 ετών που τρελαίνεται για μένα και που, αλήθεια, κι εγώ τρελαίνομαι για εκείνον! Η μαμά και ο μπαμπάς μάς φροντίζουν και τους δύο πολύ και έχουμε όλο τον χρόνο για παιχνίδια και αγκαλιές και ύπνο και γουργουρητά...!

Με τον Νικόλα μοιράζομαι το ίδιο δωμάτιο και τις ίδιες συγκινήσεις. Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι η αναρρίχηση. Σ' αυτό κερδίζω πάντα. Το αγαπημένο παιχνίδι του Νικόλα είναι το κυνηγητό. Εκεί τον αφήνω να κερδίζει πάντα, γιατί, όταν καταφέρνει να με πιάσει, τσιρίζει από χαρά κι εγώ γουργουρίζω δυνατά από ευτυχία. Πολλές φορές ο Νικόλας κάνει σκανταλιές. Κάποιες φορές μού τραβάει την ουρά. Δε με νοιάζει καθόλου κι ας κάνω πως θυμώνω πού και πού. Προχθές τον πέτυχα να σκίζει τις πρώτες σελίδες του νιαουρολογίου τούτου και να τις πετάει στον δρόμο από το παράθυρο του δωματίου μας. Κανονικά θα έπρεπε να είχα γίνει έξαλλη και να τον μαλώσω με ένα δυνατό «χχχχχχχχχχχχ» που κάνει κάτι τόσο άσχημο και σκίζει τις σελίδες ενός βιβλίου, αλλά δεν έκανα τίποτα. Έμεινα ακίνητη και τον κοιτούσα με μισόκλειστα μάτια, όπως κάνουμε εμείς οι γάτες όταν αγαπάμε κάποιον πολύ. Πρέπει να το παραδεχτώ πως το αγαπάω πολύ το μωρό μας.

Αγαπημένο μου νιαουρολόγιο, μου λείπει ο Ρεξ. Στενοχωριέμαι που ακόμα δεν έχω καταφέρει να του στείλω ένα μήνυμα πως είμαι καλά. Είμαι ΣΙΓΟΥΡΗ πως θα ανησυχεί για μένα... Όμως δεν μπορώ να φύγω από το σπίτι. Και ούτε θα ήταν σωστό να το σκάσω για να πάω να τον βρω. Η μαμά και ο μπαμπάς μού είπαν πως πρέπει να μένω μέσα με το μωρό και να το προσέχω πολύ. Δε θέλω να τους στενοχωρήσω παρακούγοντας τις οδηγίες τους, όσο κι αν η λαχτάρα μου να βγω έξω στον κήπο και να βρω τον Ρεξ είναι πελώρια!

Νιαααααχχχχ! Είμαι σίγουρη πως, αν κάνω υπομονή, στο τέλος θα πάνε όλα καλά!

Παράρτημα 2: Μάσκες ζώων

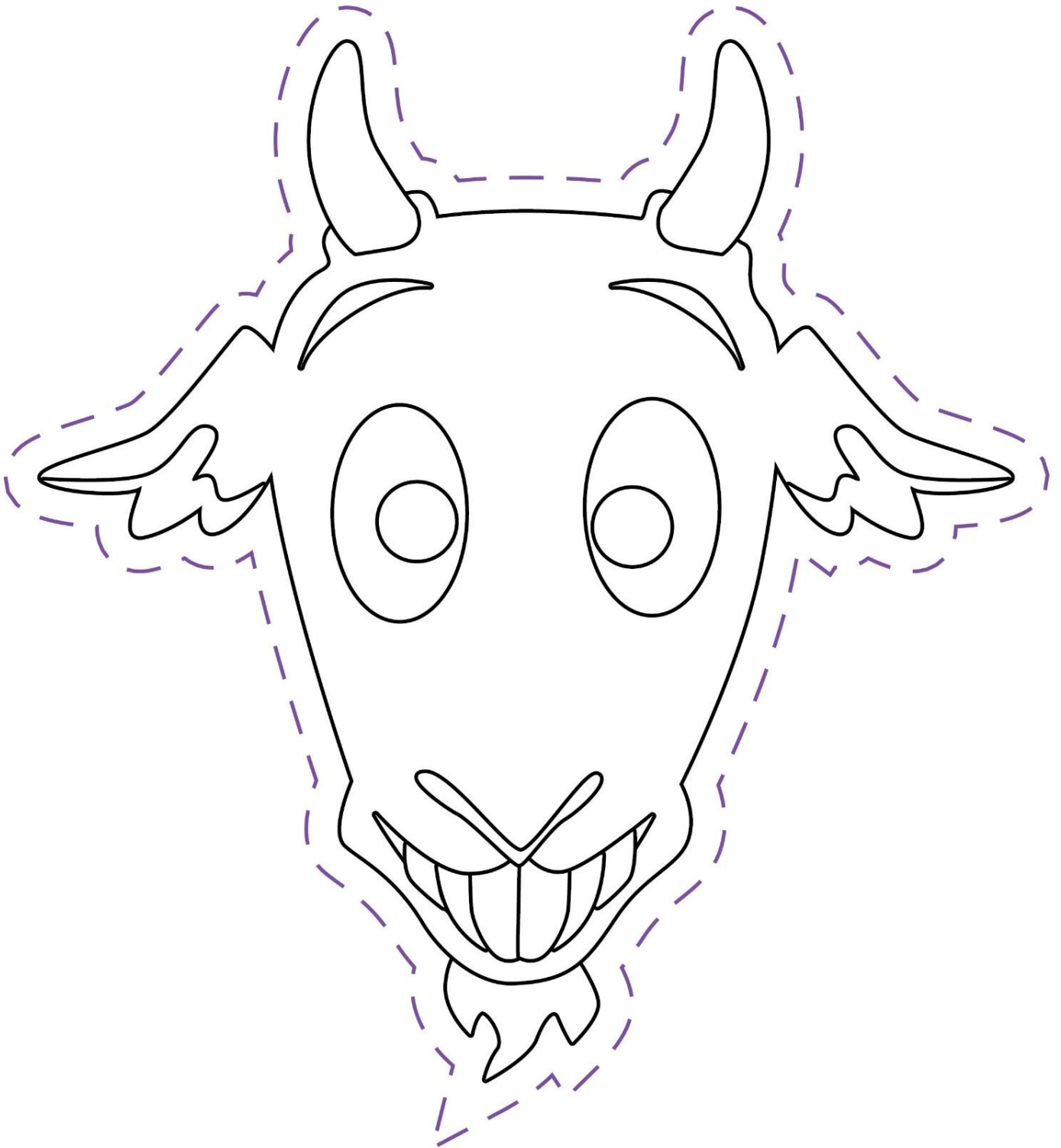

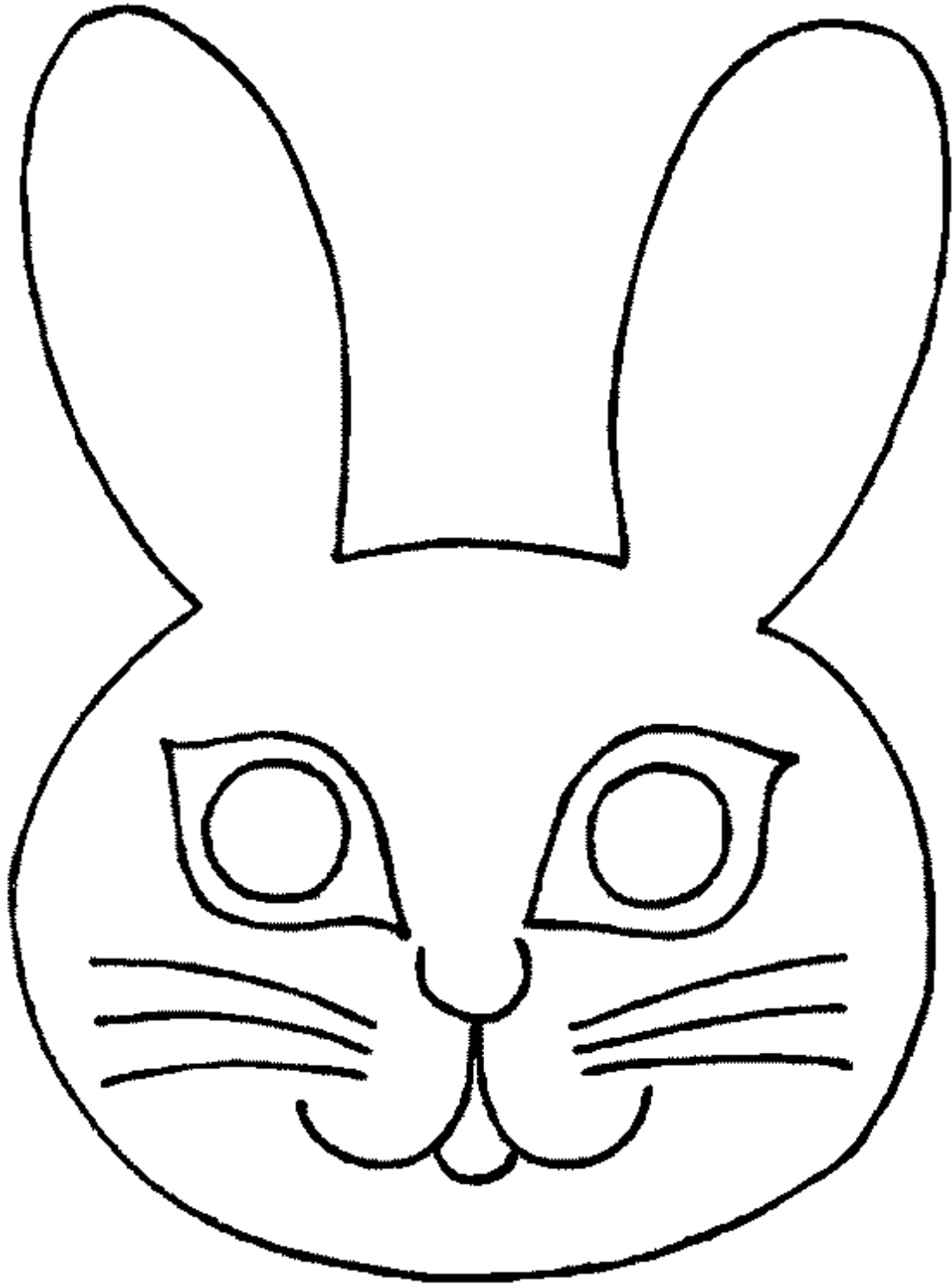

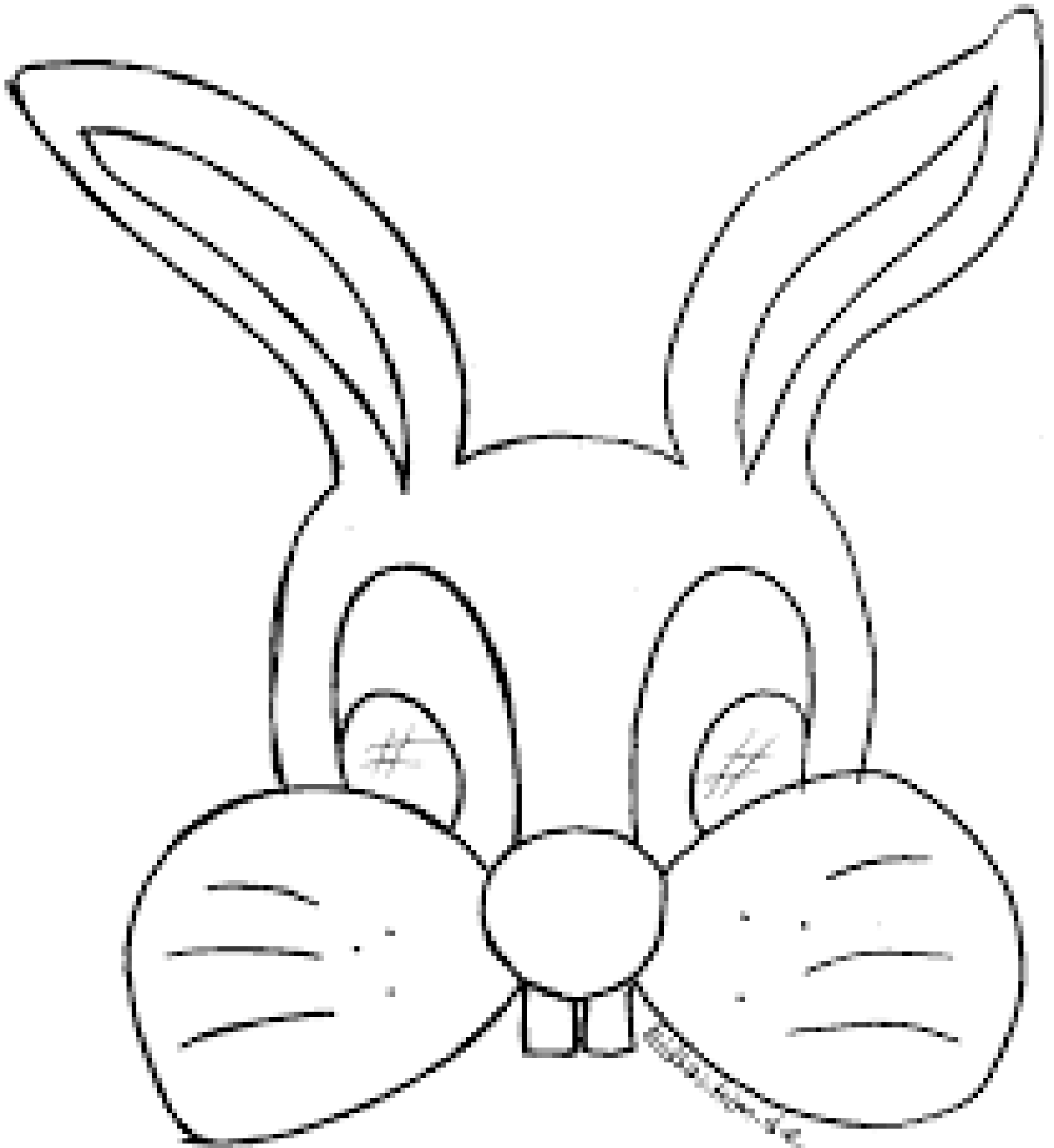
ΕΥ ΖΩΩΝ

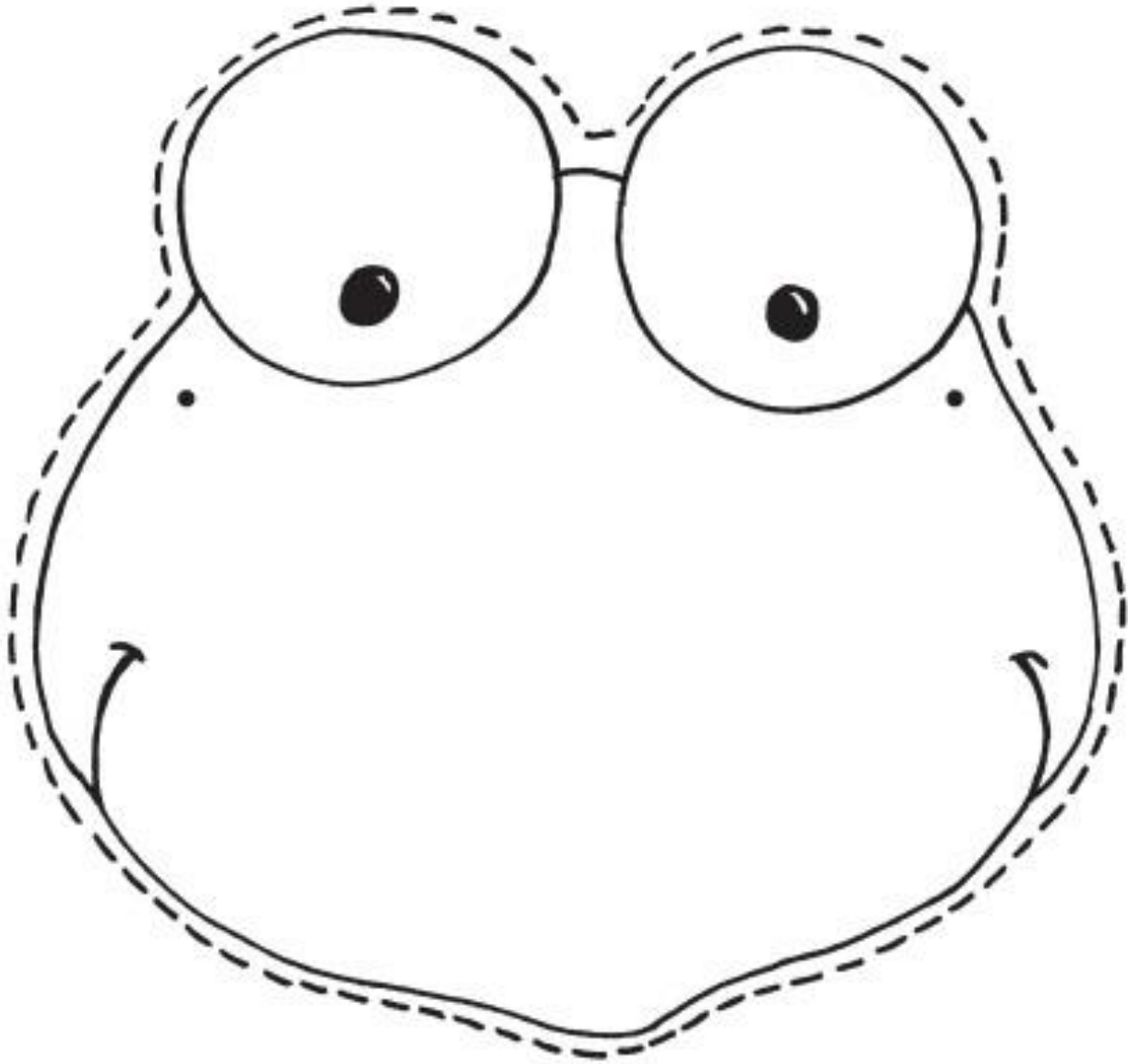
Μαθαίνοντας να ζούμε με τα ζώα!

<http://eyzwwn.edc.uoc.gr/>

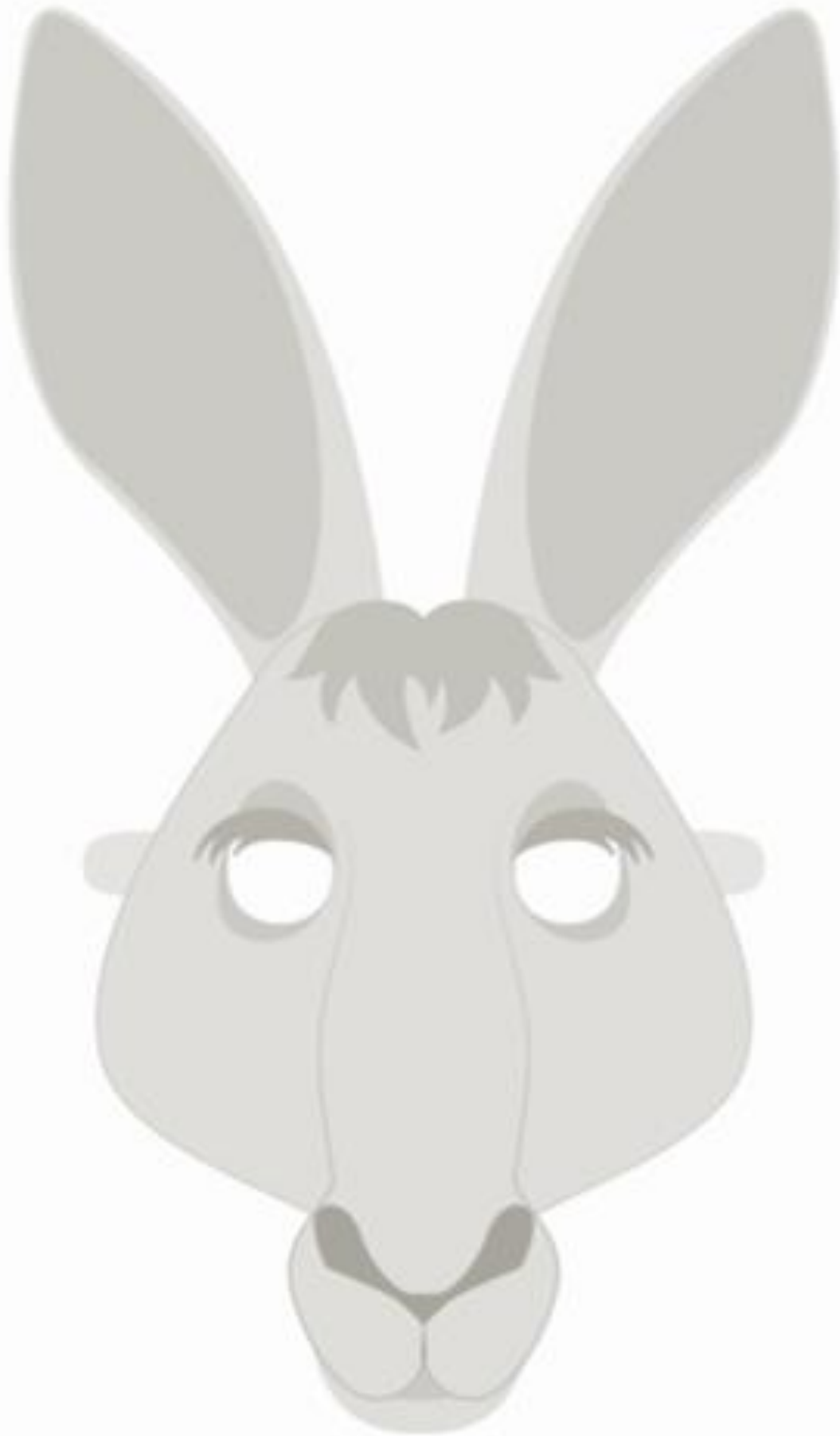

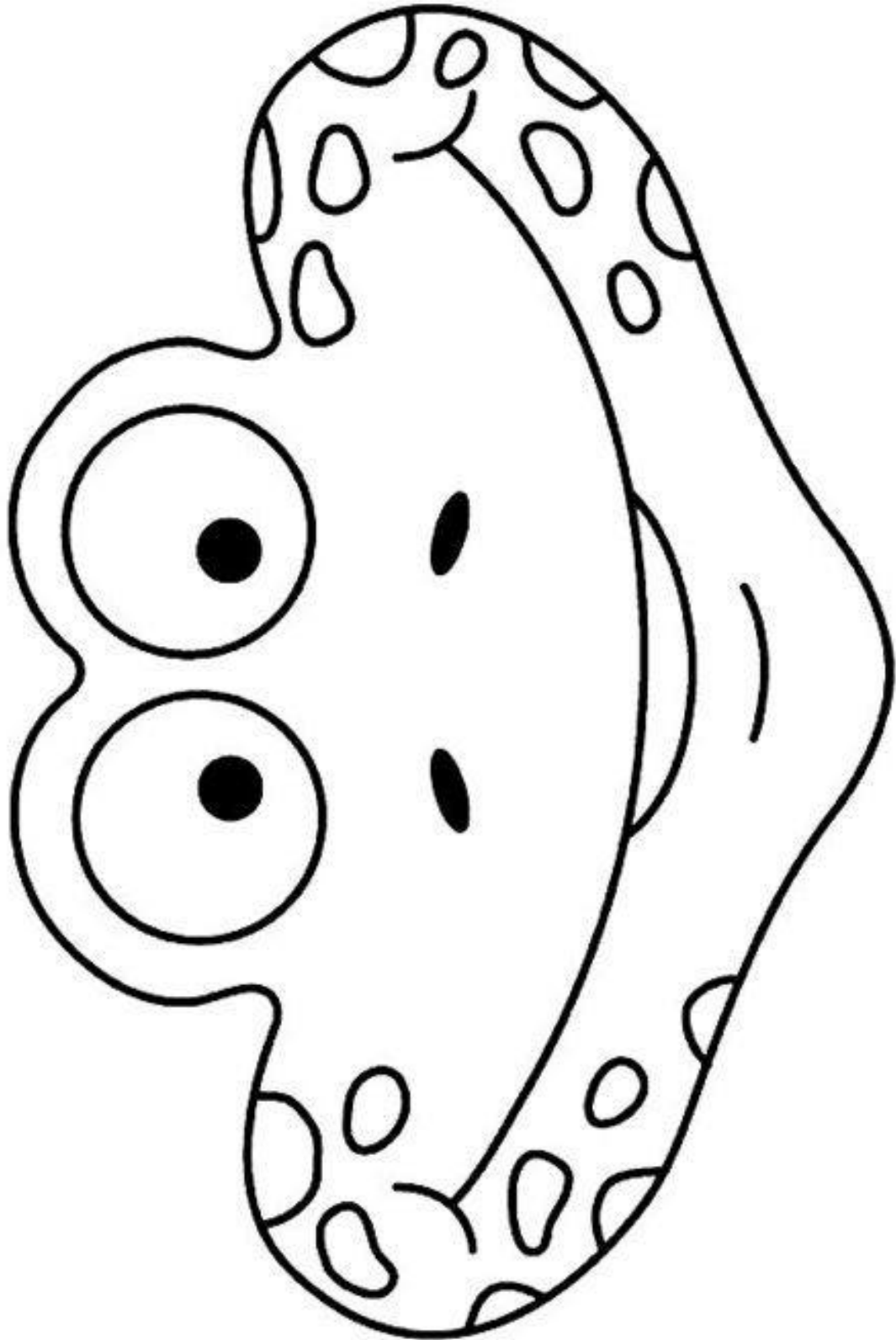

Ο ΒΑΤΡΑΧΟΣ - ΜΑΣΚΑ

Οδηγίες

1. Τυπώστε σε άσπρο χαρτί ή σε πράσινο τη μάσκα. Μία για κάθε παιδί.
2. Κόψτε τη μάσκα στις διακεκομμένες γραμμές.
3. Τρυπήστε τις μαύρες βούλες για τα μάτια.
4. Τρυπήστε τις μικρές μαύρες βούλες για να περάσετε ένα λάστιχο.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ - WWW.CLICK-ME.GR

Παράρτημα 3 : Πεντάστιχα τύπου λίμερικ

Εμείς, που είμαστε παιδιά, μπορούμε να το δούμε
πόσο πονούν τ' αδέσποτα και σ' όλους θα το πούμε.

Χωρίς φαΐ, χωρίς _____, στο κρύο του Χειμώνα, **(νερό)**

χωρίς αγάπη κι αγκαλιά, τόσο, μα τόσο, μόνα...

Πρέπει να τα βοηθήσουμε, καθόλου ας μην αργούμε!

Καλά που υπάρχουν και παιδιά, να σας το πουν και τούτο,
οι αρκούδες δε γεννήθηκαν για να σας δίνουν πλούτο.

Ζούνε στη φύση ελεύθερες, κοιμούνται τον Φλεβάρη,
χαζό είναι να χορεύουνε για έναν αρκουδιάρη.

Δε θέλουν ντέφι και χορό, μόνο μέλι και _____! **(φρούτο)**

Όλοι εμείς, μικρά παιδιά, στο νηπιαγωγείο,

πήραμε μια απόφαση, γεμάτη μεγαλείο.

Τα ζώα θα προστατεύουμε, με σεβασμό κι ευθύνη

κι άμα κανείς τα τυραννά, χαμός, τότε, θα _____ **(γίνει)**

Κι αυτό είναι θέμα σοβαρό, δεν είν' καθόλου αστείο!

Παράρτημα 4: Πεντάστιχα τύπου λίμερικ για αξιολόγηση

Τα ζώα φιλαράκια μας είναι και τ' αγαπάμε

κι όταν βρεθούν σε κίνδυνο πάντα τα _____ . **(βοηθάμε)**

Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουμε απ' την Κρήτη,

μαζί με τους δασκάλους μας, σε όλο τον πλανήτη.

Και αν δεν μας πιστεύετε και στοίχημα σας πάμε!

Εμείς, τα νήπια, που λεν... «μικρούλικά παιδάκια»

κάτσαμε και σκεφτήκαμε, μάθαμε ποιηματάκια

για να σας πούμε δυνατά πως έχουμε καρδιά

και πως ζωάκια κι άνθρωποι θα ζούμε _____ **(αγκαλιά)**

κι έτσι η ευτυχία μας θα τρέχει απ' τα μπατζάκια.